

## บทที่ 6

### สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง " ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และ สะเทือนขวัญของผู้ที่อยู่ในวัยหนุ่ม " โดยมุ่งศึกษาผู้กระทำความผิดวัยหนุ่มที่กระทำความผิดในคดี อุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญซึ่งต้องโทษคุมขังอยู่ในทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง ในช่วงระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ ถึงเดือนมีนาคม 2543 เป็นการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ (Qualitative study) และการ ศึกษาวิจัยทางมานุษยวิทยา โดยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) จำนวน 10 ราย และจะใช้วิธีการวิเคราะห์ด้วยการพรรณนา (Content analysis) สรุปประเด็นสำคัญที่ เกี่ยวข้องกับการวิจัยในส่วนของการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณนั้น ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบ สอบถามกลุ่มตัวอย่างจำนวน 250 ราย แล้วจึงนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ในเชิงสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ และค่าไคสแควร์ (Chi-square) ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษาวิจัย และข้อเสนอแนะ ซึ่งจะนำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

- 6.1 สรุปผลข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- 6.2 สรุปผลข้อมูลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย
- 6.3 ปัญหาข้อขัดข้องในการวิจัย
- 6.4 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

#### 6.1 สรุปผลข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และ สะเทือนขวัญของผู้กระทำความผิดวัยหนุ่ม พบว่า ค่าเฉลี่ยอายุปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างคือ 24.3 ปี และค่าเฉลี่ยอายุขณะกระทำความผิดคือ 19.99 ปี สถานภาพการสมรสโดยทั่วไปของผู้กระทำความ ผิดวัยหนุ่มส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างอายุไม่มากและยังอยู่ในวัยศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตพื้นที่ภาคกลาง และมาจากจังหวัดกรุงเทพมหานคร

มากที่สุดและเกือบจะทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่างนับถือศาสนาพุทธ สำหรับด้านระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง นั้น จากผลการศึกษาพบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาดำกว่าประถมศึกษาปีที่ 6 และตั้งแต่มัธยมศึกษาปีที่ 1 ขึ้นไป มีจำนวนใกล้เคียงกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ในส่วนของภาระหนี้สินของกลุ่มตัวอย่างนั้น ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีภาระหนี้สิน ก่อนกระทำความผิด พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาและญาติพี่น้อง ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้จำแนกกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 พวกด้วยกัน ซึ่งแบ่งตามลักษณะการกระทำผิดหรือฐานความผิด โดยกลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดในคดีฆ่าผู้อื่นโดยเจตนาจำนวน 90 คน กลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิดในคดีปล้นทรัพย์และคดีชิงทรัพย์คดีละ 80 คน สำหรับสถานที่เกิดเหตุในการกระทำความผิดของกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่าเหตุเกิดที่กรุงเทพมหานครเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาเป็นภาคกลาง สำหรับสาเหตุในการกระทำความผิดครั้งนี้ สาเหตุแรกคือ ต้องการเงินหรือทรัพย์สิน อันดับสองรองลงมาคือ เหลือบันดาลโทสะ และในการกระทำผิดครั้งนี้ส่วนใหญ่ไม่ได้มีการวางแผนหรือเตรียมการเอาไว้ก่อนล่วงหน้า ในส่วนของผู้ร่วมกระทำความผิดด้วยนั้น ผลการศึกษาพบว่า ผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่ร่วมกับเพื่อนเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดมากที่สุด นอกจากนี้แล้วส่วนใหญ่จะกระทำความผิดคนเดียว สำหรับความรู้สึกหลังจากกระทำความผิดหรือเหตุการณ์สิ้นสุดลงแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้สึกเสียใจและรู้สึกผิดมากที่สุด

## 6.2 สรุปผลข้อมูลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

### 6.2.1 ผลการพิสูจน์สมมติฐานการวิจัยในเชิงสถิติ

**สมมติฐานที่ 1 : ผู้กระทำความผิดวัยหนุ่มที่ยังโสดจะกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญในระดับที่มีความรุนแรงสูงมากกว่าผู้กระทำความผิดวัยหนุ่มที่มีครอบครัวแล้ว**

ผลการศึกษาวิจัย ปรากฏว่า จากการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพการสมรส กับ การกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ พบว่า สถานภาพการสมรสของผู้กระทำความผิดวัยหนุ่มไม่ว่าจะโสดหรือมีครอบครัวแล้ว ต่างก็ไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงสรุปได้ว่า ปฏิเสธสมมติฐานที่ 1

**สมมติฐานที่ 2 :** ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มที่มีการศึกษาดำจะกระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญในระดับที่มีความรุนแรงสูงมากกว่าผู้กระทำผิดวัยหนุ่มที่มีการศึกษาสูง

ผลการศึกษาวิจัย ปรากฏว่า จากการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการศึกษา กับ การกระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ พบว่า ระดับการศึกษาของผู้กระทำผิดวัยหนุ่มไม่ว่าจะมีการศึกษาในระดับสูงหรือต่ำก็ตาม ต่างก็ไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงสรุปได้ว่า ปฏิเสธสมมติฐานที่ 2

**สมมติฐานที่ 3 :** ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มที่ไม่ได้ประกอบอาชีพจะกระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญในระดับที่มีความรุนแรงสูงมากกว่าผู้กระทำผิดวัยหนุ่มที่ประกอบอาชีพ

ผลการศึกษาวิจัย ปรากฏว่า จากการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างการประกอบอาชีพ กับ การกระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ พบว่า ระดับการศึกษาของผู้กระทำผิดวัยหนุ่มไม่ว่าได้รับการศึกษาในระดับสูงหรือต่ำก็ตาม ต่างก็ไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงสรุปได้ว่า ปฏิเสธสมมติฐานที่ 3

**สมมติฐานที่ 4 :** ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับอบายมุขจะกระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญในระดับที่มีความรุนแรงสูงมากกว่าผู้กระทำผิดวัยหนุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับอบายมุข

ผลการศึกษาวิจัย ปรากฏว่า จากการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่าง การมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับอบายมุขกับ การกระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ พบว่า ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มไม่ว่าจะมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับอบายมุขหรือไม่ก็ตาม ต่างก็ไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงสรุปได้ว่า ปฏิเสธสมมติฐานที่ 4

**สมมติฐานที่ 5 :** ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มที่อยู่ในสภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยที่มีการกระทำผิดจะกระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญในระดับที่มีความรุนแรงสูงมากกว่าผู้กระทำผิดวัยหนุ่มที่อยู่ในสภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยที่ไม่มีการกระทำผิด

ผลการศึกษาวิจัย ปรากฏว่า จากการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัย กับ การกระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ พบว่า สภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยของผู้กระทำผิดวัยหนุ่มไม่ว่าจะการกระทำผิดหรือไม่ก็ตาม ต่างก็ไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงสรุปได้ว่า ปฏิเสธสมมติฐานที่ 5

**สมมติฐานที่ 6 :** ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มที่คบเพื่อนซึ่งเคยกระทำผิดจะกระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญในระดับที่มีความรุนแรงสูงมากกว่าผู้กระทำผิดวัยหนุ่มที่คบเพื่อนที่ไม่เคยกระทำผิด

ผลการศึกษาวิจัย ปรากฏว่า จากการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่าง การคบเพื่อน กับ การกระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ พบว่า ลักษณะการคบเพื่อนของผู้กระทำผิดวัยหนุ่มไม่ว่าจะมีเพื่อนซึ่งเคยกระทำผิดหรือไม่เคยกระทำผิดก็ตาม มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เป็นความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

จึงสรุปได้ว่า ปฏิเสธสมมติฐานที่ 6

**สมมติฐานที่ 7 :** ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มที่มีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับผู้เสียหาย จะกระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญในระดับที่มีความรุนแรงสูงมากกว่าผู้กระทำผิดวัยหนุ่มที่ไม่มีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับผู้เสียหาย

ผลการศึกษาวิจัย ปรากฏว่า จากการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่าง ความสัมพันธ์กับเหยื่อหรือผู้เสียหาย กับ การกระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ พบว่า ความสัมพันธ์กับผู้เสียหายหรือเหยื่อของผู้กระทำผิดวัยหนุ่มมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดในคดี

อุกฉกรรจ์และสะท้อนขวัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เป็นความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

จึงสรุปได้ว่า ปฏิเสธสมมติฐานที่ 7

**สมมติฐานที่ 8 :** ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มที่มีรายได้ครอบครัวต่ำจะกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะท้อนขวัญในระดับที่มีความรุนแรงสูงมากกว่าผู้กระทำผิดวัยหนุ่มที่มีรายได้ครอบครัวสูง

ผลการศึกษาวิจัย ปรากฏว่า จากการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัว กับ การกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะท้อนขวัญ พบว่า รายได้ของครอบครัวของผู้กระทำผิดวัยหนุ่มไม่ว่าจะมีรายได้สูงหรือรายได้ต่ำก็ตาม ต่างก็ไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะท้อนขวัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงสรุปได้ว่า ปฏิเสธสมมติฐานที่ 8

**สมมติฐานที่ 9 :** ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มที่มีภาระหนี้สินจะกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะท้อนขวัญในระดับที่มีความรุนแรงสูงมากกว่าผู้กระทำผิดวัยหนุ่มที่ไม่มีภาระหนี้สิน

ผลการศึกษาวิจัย ปรากฏว่า จากการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่าง ภาระหนี้สิน กับ การกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะท้อนขวัญ พบว่า ภาระหนี้สินของผู้กระทำผิดวัยหนุ่มไม่ว่าจะมีภาระหนี้สินหรือไม่ก็ตาม ต่างก็ไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะท้อนขวัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงสรุปได้ว่า ปฏิเสธสมมติฐานที่ 9

**สมมติฐานที่ 10 :** ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มที่มีภาวะเสี่ยงสูงคนในครอบครัวจะกระทำ ความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญในระดับที่มีความรุนแรงสูงมากกว่าผู้กระทำผิด วัยหนุ่มที่ไม่มีภาวะเสี่ยงสูงคนในครอบครัว

ผลการศึกษาวิจัย ปรากฏว่า จากการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่าง ภาวะเสี่ยงสูง บุคคลในครอบครัว กับ การกระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ พบว่า ภาวะเสี่ยงสูง บุคคลในครอบครัวของผู้กระทำผิดวัยหนุ่มไม่ว่าจะมีภาวะเสี่ยงสูงบุคคลในครอบครัวหรือไม่ก็ตาม ต่างก็ไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ

จึงสรุปได้ว่า ปฏิเสธสมมติฐานที่ 10

**สมมติฐานที่ 11 :** ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มที่มีคนในครอบครัวหรือเครือญาติมีประวัติ การกระทำผิดจะกระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญในระดับที่มีความรุนแรง สูงมากกว่าผู้กระทำผิดวัยหนุ่มที่ไม่มีคนในครอบครัวหรือเครือญาติมีประวัติการกระทำผิด

ผลการศึกษาวิจัย ปรากฏว่า จากการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่าง ประวัติการ กระทำผิดของคนในครอบครัวหรือเครือญาติ กับ การกระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์และ สะเทือนขวัญ พบว่า ประวัติการกระทำผิดของคนในครอบครัวหรือเครือญาติของผู้กระทำผิด วัยหนุ่มไม่ว่าจะมีหรือไม่ก็ตาม ต่างก็ไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์และ สะเทือนขวัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงสรุปได้ว่า ปฏิเสธสมมติฐานที่ 11

## 6.2.2 ผลการพิสูจน์สมมติฐานการวิจัยโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม โดยได้พิจารณาคัดเลือกเฉพาะรายที่มี ลักษณะการกระทำผิดหรือพฤติกรรมแห่งคดีที่น่าสนใจ จำนวน 10 ราย ซึ่งประกอบด้วย คดีฆ่า ผู้อื่นโดยเจตนา 4 ราย คดีปล้นทรัพย์จำนวน 3 ราย และคดีชิงทรัพย์จำนวน 3 ราย ทำให้ทราบ ถึงข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับกลุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างละเอียด อาทิเช่น ภูมิลำเนา ลักษณะครอบครัว

สภาพแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจ พฤติการณ์แห่งคดี ความรู้สึกหรือทัศนคติทางสังคมต่อการกระทำผิด เมื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อพิสูจน์สมมติฐานการวิจัย ปรากฏว่า ผลการวิเคราะห์เนื้อหาในแต่ละลักษณะการกระทำผิดหรือฐานความผิดมีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงขอจำแนกสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ตามลักษณะการกระทำผิดเพื่อให้เห็นภาพรวมที่ชัดเจนยิ่งขึ้นดังต่อไปนี้

### 6.2.2.1 คดีฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา

ผู้กระทำความผิดวัยหนุ่มที่กระทำความผิดในคดีนี้ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด มีระดับการศึกษาในระดับปานกลาง ไม่มีอาชีพเป็นประจำ และมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับอบายมุขโดยเฉพาะอย่างยิ่งการ ดื่มสุรา สูบบุหรี่ และการเที่ยวเตร่ในเวลากลางคืนเป็นประจำ ซึ่งในบางกรณีความมีเงินมาไม่มีสติสมบูรณ์ก็เป็นปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่ง ที่ส่งผลให้ผู้กระทำความผิดวัยหนุ่มไม่สามารถยับยั้งชั่งใจได้เหมือนในขณะที่มีสติครบถ้วน คดีฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา เป็นคดีที่มีลักษณะการกระทำความผิดที่รุนแรง ถือได้ว่าเป็นคดีที่มีระดับความรุนแรงสูงสุด และในประเทศไทยมีอัตราโทษสูงสุดถึงประหารชีวิต ดังนั้น ผู้กระทำความผิดวัยหนุ่มที่กระทำความผิดในคดีนี้ ย่อมต้องทราบดีว่า เมื่อได้ตัดสินใจลงมือฆ่าผู้อื่นไปแล้วนั้น ผลกระทบหรือสิ่งที่จะตามมาคือการถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัวดำเนินตามกระบวนการยุติธรรม และความผิดนั้นมีโทษถึงประหารชีวิต ในการตัดสินใจลงมือกระทำความผิดนั้นจึงต้องเกิดจากความกดดัน ความคับข้องใจอย่างมาก ถึงสามารถที่จะตัดสินใจฆ่าผู้อื่นได้ แต่ในความเป็นจริงแล้วนั้น ผู้กระทำความผิดวัยหนุ่มที่ลงมือกระทำความผิดในคดีนี้ ส่วนใหญ่จะไม่คาดคิดว่าสิ่งที่กระทำลงไปนั้นจะทำให้เหยื่อหรือผู้เสียหายถึงแก่ความตาย และไม่มีเวลาที่จะคิดถึงผลกระทบหรือสิ่งที่จะตามมาหลังลงมือกระทำความผิด เพราะหากพวกเขามีสติเพียงพอ ก็จะสามารถยับยั้งชั่งใจได้ที่จะไม่ลงมือกระทำความผิด ซึ่งมีความแตกต่างจากคดีปล้นทรัพย์ และชิงทรัพย์ เพราะในการปล้นทรัพย์หรือชิงทรัพย์ ผู้กระทำความผิดวัยหนุ่มมีระยะเวลาในการตัดสินใจก่อนลงมือกระทำความผิดค่อนข้างมาก อีกทั้งมีการปรึกษานาหรือและวางแผนกับผู้ร่วมกระทำความผิดก่อนด้วย

ผู้กระทำความผิดวัยหนุ่มที่กระทำความผิดในคดีนี้ ไม่สามารถที่จะยับยั้งชั่งใจตนเองได้ ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะอยู่ในวัยหนุ่มหรือวัยรุ่นในตอนปลาย มีความเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์

อีกทั้งในทางร่างกายมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ทำให้วัยรุ่นมีความรู้สึกว่าตนเองมีความเข้มแข็ง และแข็งแรง มีความต้องการที่จะแสดงออกถึงภาระกำลังของตน ซึ่งในบางครั้งเป็นการแสดงออกในทางที่ไม่ถูกต้อง เช่น การทะเลาะวิวาท ขกตอย ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เพื่อแสดงความเข้มแข็งของตนเองดังจะเห็นได้จาก ข้อมูลในการสัมภาษณ์ผู้กระทำผิดวัยรุ่นที่คัดเลือกเป็นกรณีศึกษาทั้ง 4 ราย เป็นการกระทำที่แสดงออกถึงความกล้าที่จะการใช้กำลังหรืออาวุธเป็นเครื่องตัดสินปัญหาต่าง ๆ สำหรับปัจจัยอื่นอาทิ ภาระหนี้สิน ภาระเลี้ยงดูบุคคลในครอบครัว หรือแม้กระทั่งประวัติการกระทำผิดของบุคคลในครอบครัวหรือเครือญาติ ยังไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และละเมิดขวัญอย่างเห็นได้ชัดเจน หากแต่เป็นองค์ประกอบที่สร้างความกดดัน ความคับข้องใจ และความไม่พร้อมที่จะใช้ชีวิตอยู่ในสังคมเช่นเดียวกับบุคคลอื่น ๆ ที่ได้รับการขัดเกลามาตั้งแต่ในวัยเด็ก

การคบเพื่อนมีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และละเมิดขวัญอย่างเห็นได้ชัดเจนที่สุด ในการกระทำความผิดทุกครั้งเพื่อนจะมีส่วนเกี่ยวข้องด้วยเสมอไม่โดยตรงก็โดยอ้อม ทั้งในการให้คำปรึกษา หาอาวุธ หรือแม้กระทั่งขอร้องให้ผู้กระทำผิดวัยรุ่นลงมือเพื่อแก้แค้นให้กับตน และด้วยความรัก ความผูกพันทำให้ผู้กระทำผิดวัยรุ่นลงมือกระทำความผิดในครั้งนี้ การคบเพื่อนจึงมีความสำคัญกับวัยรุ่นเป็นอย่างมาก เพราะเพื่อนเป็นผู้ที่ใกล้ชิดสนิทสนมกับพวกเขามากที่สุด

#### 6.2.2.2 คดีปล้นทรัพย์

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้กระทำผิดวัยรุ่นที่กระทำความผิดในข้อหา " ปล้นทรัพย์ " พบว่า ผู้กระทำผิดวัยรุ่นกระทำความผิดลงไปเนื่องด้วยองค์ประกอบหลายประการด้วยกัน โดยแต่ละองค์ประกอบต่างก็มีความสำคัญ และมีส่วนในการส่งผลเกิดการกระทำความผิดทั้งสิ้น องค์ประกอบแรกที่จะกล่าวถึงคือ เพื่อน ดังที่กล่าวไว้แล้วในคดีฆ่าผู้อื่นโดยเจตนาว่า เพื่อนมีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และละเมิดขวัญอย่างมากเช่นเดียวกันกับคดีปล้นทรัพย์ เพราะในคดีดังกล่าวนี้ จะต้องมีส่วนร่วมกระทำความผิดตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป ร่วมกันเอาทรัพย์ของผู้อื่นโดยใช้กำลังประทุษร้ายเหยื่อหรือผู้เสียหาย และจากสภาพความเป็นของ



ข้อมูลที่ปรากฏ เหนือยังคงเป็นตัวเลือกสำคัญในการร่วมกระทำความผิดในคดีนี้ ในบางกรณีอาจไม่มีระยะเวลาในการวางแผนก่อนล่วงหน้าเท่าใดนัก แต่ในบางกรณีก็มีการวางแผนกันอย่างรอบคอบ ตามแต่สถานการณ์จะบีบบังคับ แต่ข้อมูลกลับปรากฏว่าส่วนใหญ่มักจะเกิดจากสถานการณ์บีบบังคับ ก่อให้เกิดความกดดัน ความคับข้องใจและไม่มีทางเลือกที่ดีกว่า จึงต้องตัดสินใจร่วมกันวางแผนเพื่อทำการปล้นทรัพย์ องค์ประกอบต่อมาที่มีความสำคัญรองลงมาได้แก่ ภาวะเสี่ยงตุนบุคคลในครอบครัว ภาวะหนี้สิน ตลอดจนรายได้ของครอบครัว ซึ่งผู้กระทำผิดวัยหนุ่มบางรายไม่มีภาวะเสี่ยงตุนบุคคลในครอบครัว ไม่มีภาวะหนี้สิน แต่ด้วยความยากจน ความอดอยากของสมาชิกในครอบครัว ทำให้เกิดความต้องการทรัพย์สินเพื่อที่จะนำมาจุนเจือครอบครัว ซึ่งในการพิสูจน์สมมติฐานในทางสถิติแล้วอาจไม่สามารถแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะจากการสัมภาษณ์ปรากฏว่า ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มร่วมมือกันปล้นทรัพย์เพียงเพื่อต้องการเงินไปใช้ ในการเที่ยวเตร่ ทั้งที่ครอบครัวมีฐานะแต่ก็ยังกระทำผิด เนื่องจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่ยินยอมที่จะให้เงินแก่พวกเขาเหล่านั้นไปใช้ในการเที่ยวเตร่ คงให้เงินเพียงพอค่าอาหารและค่าใช้จ่ายที่พอประมาณเท่านั้น

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้กระทำผิดวัยหนุ่มพบว่า การศึกษามีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มมักไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษาเล่าเรียน บางคนมีการศึกษาอยู่ในระดับสูงก็จริงแต่ไม่ได้ไปเรียน และทางโรงเรียนก็ปล่อยปละละเลย แต่ในบางโรงเรียนก็เรียกผู้ปกครองมาพบเพื่อตักเตือน แต่ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มก็ยังคงไม่สนใจเช่นเดิมทำให้มีเวลาว่าง และมักจะใช้เวลาว่างในการเที่ยวเตร่ มั่วสุมกับเพื่อนที่ไม่เรียนหนังสือ เมื่อเงินไม่พอใช้ก็จะแสวงหาทุกวิถีทางที่จะได้มาซึ่งทรัพย์สิน ส่งผลให้ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มคิดที่จะกระทำผิดและลงมือกระทำผิดในที่สุด

สิ่งที่น่าสนใจที่ผู้วิจัยค้นพบในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้กระทำผิดวัยหนุ่มที่กระทำผิดในคดีปล้นทรัพย์คือ ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจะไม่ได้รับความยุติธรรมจากกระบวนการยุติธรรม ในบางกรณีเป็นเรื่องทะเลาะวิวาท ชกต่อยตามประสาวัยหนุ่มซึ่งเป็นวัยที่มีความดึกคະนอง แต่กลับปรากฏว่า มีทรัพย์สินสูญหายระหว่างที่มีการทะเลาะวิวาท ทำให้ผู้ที่เสียเปรียบอาศัยกฎหมายในการแก้แค้น โดยการแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มทำร้าย

ร่างกายเพราะประสงค์ต่อทรัพย์ ทั้งที่ความจริงเป็นเพียงการทะเลาะวิวาทกันธรรมดา ซึ่งคดีปล้นทรัพย์และคดีทำร้ายร่างกายหรือทะเลาะวิวาทกันนั้นมีอัตราโทษที่แตกต่างกันมาก ทำให้เมื่อศาลพิพากษาลงโทษผู้กระทำผิดวัยหนุ่มจึงเกิดความไม่พอใจและมีรู้สึกว่าจะไม่ได้รับความเป็นธรรมจากกระบวนการยุติธรรม

### 6.2.2.3 คดีชิงทรัพย์

คดีชิงทรัพย์มีลักษณะการกระทำความผิดคล้ายคลึงกันคดีปล้นทรัพย์ มีความแตกต่างกันเพียงจำนวนผู้ร่วมกระทำความผิด คดีชิงทรัพย์มีผู้ร่วมกระทำความผิดเพียงสองคนเท่านั้น ดังนั้นในด้านองค์ประกอบหรือปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิด จะเหมือนกับในคดีปล้นทรัพย์แทบทั้งสิ้น องค์ประกอบสำคัญยังคงเป็นเรื่องของการคบเพื่อน อันดับรองลงมาคือ การศึกษา ความไม่สนใจหรือใส่ใจในการศึกษา ทำให้ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มมีเวลาที่จะเข้าไปหมกมุ่นกับอบายมุขต่าง ๆ ซึ่งอบายมุขแต่ละอย่างนั้น จำเป็นที่จะต้องใช้เงินในการได้มา ไม่ว่าจะเป็นสุรา ยาเสพติด บุหรี่ การพนัน และการเที่ยวเตร่ในเวลากลางคืน เมื่อไม่มีเงินอีกทั้งเพื่อนที่คบอยู่ไม่สามารถที่จะตัดเตือนได้ ซ้ำยังสนับสนุนหรือเป็นผู้ร่วมวางแผนในการกระทำความผิดด้วยแล้ว ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มก็นำที่จะกระทำการชิงทรัพย์เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินอย่างแน่นอน

## 6.3 ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษากลุ่มวัยหนุ่มที่กระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และละเมิดขวัญในทัศนสถานวัยหนุ่มกลาง ซึ่งมีข้อจำกัดในการศึกษาวิจัย ทำให้เกิดปัญหาข้อขัดข้อง ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยต้องประสบกับปัญหาหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ตอบแบบสอบถามไม่เข้าใจในเนื้อหาของแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องและเนื้อหาที่ใช้ในการสื่อสารหลายครั้ง อีกทั้งได้นำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง และได้ปรับปรุงและแก้ไขแล้วก่อนนำมาทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างยังคง

เกิดปัญหาเช่นเดิม เพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่อ่านให้ครบถ้วนไม่เข้าใจในข้อคำถาม จึงจำเป็นต้องใช้เจ้าหน้าที่ของทัศนสถานอธิบายความหมาย

2. ช่วงเวลาที่เก็บข้อมูลที่ทัศนสถานวัยหนุ่มกลานั้น คือ ช่วงระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2543 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ผู้กระทำผิดวัยหนุ่มจำนวนหนึ่งได้รับอภัยโทษ ซึ่งอาจทำให้กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเปลี่ยนแปลงไปจากที่เคยสำรวจไว้เบื้องต้น

3. ปัญหาสำคัญในการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามในส่วนตัวท้ายคือ การแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม กลุ่มตัวอย่างเขียนแสดงความคิดเห็นค่อนข้างน้อย และบางส่วนไม่แสดงความคิดเห็นเลย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะให้เวลาในการตอบแบบสอบถามน้อยเกินไป และอาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาที่ไม่สูงมากนัก

4. ในการตอบแบบสอบถามบางข้อซึ่งข้อคำถามอาจทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความสับสน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่มีตัวเลือกเพียงสองข้อ กลุ่มตัวอย่างบางส่วนไม่ทราบว่าจะตอบข้อใด เนื่องจากไม่มีคำตอบที่เหมาะสมที่สุด เพราะบางข้อกลุ่มตัวอย่างไม่รู้คำตอบที่แท้จริง อาทิเช่น ในข้อคำถามเกี่ยวกับการคบเพื่อน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดคำตอบในแบบสอบถามเพียงสองข้อคือ มีเพื่อนซึ่งเคยกระทำความผิด และเพื่อนซึ่งไม่เคยกระทำความผิด แต่ในความเป็นจริงกลุ่มตัวอย่างบางส่วนอาจไม่ทราบว่าเพื่อนที่คบอยู่นั้นเคยกระทำความผิดมาก่อนหรือไม่ ไม่แน่ใจในข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่ ทำให้เลือกไปลงคำตอบในข้อหลังคือ คบเพื่อนซึ่งไม่เคยกระทำความผิดมาก่อน ทำให้ข้อมูลที่ได้รับไม่สมบูรณ์และส่งผลต่อไปยังการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนั้นเพื่อความครอบคลุมและความถูกต้องจึงควรที่จะมีตัวเลือกสุดท้าย คือ ไม่ทราบ ไว้ในทุกข้อคำถาม

5. เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นมีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีบางส่วนไม่ได้รับการศึกษาเลย ตั้งแต่เกิดทำให้ไม่เข้าใจในข้อคำถามบางข้อ อีกทั้งมีบางส่วนไม่สามารถเขียนหนังสือได้หรือเขียนได้เพียงเล็กน้อย ส่งผลให้การตอบแบบสอบถามไม่สมบูรณ์เพียงพอ

## 6.4 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

### 6.4.1 ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อมูลของการกระทำความคิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ อันประกอบด้วย คดีฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา คดีปล้นทรัพย์ และคดีชิงทรัพย์ เท่านั้น ส่วนในคดีลักพาเรียกค่าไถ่ และคดีวางเพลิง ไม่สามารถทำการศึกษาวิจัยได้เนื่องมาจากข้อมูลไม่เพียงพอที่จะสามารถนำมาวิเคราะห์ในทางสถิติได้ และสิ่งสำคัญนอกเหนือจากคดีดังกล่าวมานี้แล้วยังมีความคิดในคดีอื่น ๆ อีกที่ได้แยกเป็นความผิดต่างหาก อาทิเช่น กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ และความผิดเกี่ยวกับความมั่นคง ซึ่งมีความเกี่ยวเนื่องกับกลุ่มคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ ควรให้มีการขยายผลการศึกษาให้ครอบคลุมในการกระทำความคิดประเภทอื่นๆ เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่มีความรุนแรงต่อไป
2. การศึกษาวิจัยเรื่อง การกระทำความคิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญของผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม พบว่า มีผู้กระทำผิดวัยหนุ่มบางส่วนซึ่งเป็นส่วนน้อย ที่ปฏิเสธไม่ยอมรับว่าตนเป็นผู้กระทำความคิดถูกกั่นแก้ง และได้รับความไม่เป็นธรรมจากกระบวนการยุติธรรม ทั้งตำรวจ อัยการ และศาล ควรเสนอแนะให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผู้กระทำผิดที่ได้รับความไม่เป็นธรรมจากกระบวนการยุติธรรมอย่างละเอียดว่ามีข้อบกพร่องหรือมีช่องว่างในการบริหารงานยุติธรรมที่จุดใดบ้าง เพื่อจะได้มีการปรับปรุงแก้ไขให้เกิดความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย
3. สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความคิดคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญไว้ด้วยกันทั้งสิ้น 11 ปัจจัย ซึ่งจากความเป็นจริงยังคงมีปัจจัยอื่นที่มีความสำคัญ และมีอิทธิพลต่อการกระทำความคิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญของผู้ที่อยู่ในวัยหนุ่มมากกว่านี้ ในการศึกษาวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อไปนั้น ควรทำการศึกษาและสำรวจว่ามีปัจจัยอื่นใดอีกที่มีความสัมพันธ์ต่อการกระทำความคิดดังกล่าว

4. ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ในเรื่องที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับภาระกระทำคามผิดของวัยรุ่น ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบผู้กระทำผิดวัยรุ่นในสถานควบคุมอื่น นอกเหนือจากสถานที่ใช้เก็บข้อมูลในครั้งนี้คือ ทัณฑสถานวัยรุ่น อาทิเช่น เรือนจำต่าง ๆ และทัณฑสถานอื่น ๆ ทั่วประเทศ เพื่อความครอบคลุมครบถ้วน เพื่อที่จะสามารถนำมาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยในครั้งนี้

5. การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาผู้กระทำผิดวัยรุ่นโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากผู้ต้องขังวัยรุ่นในทัณฑสถานวัยรุ่นกลาง ซึ่งเป็นชายอายุ 18-25 ปี และกระทำคามผิดครั้งแรกเท่านั้น ในการศึกษาครั้งต่อไปควรเลือกกลุ่มตัวอย่างจากสถานควบคุมอื่นที่ชายวัยรุ่นกระทำคามผิดซ้ำ เพื่อจะได้นำผลจากการศึกษามาเปรียบเทียบกันว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

#### 6.4.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

จากผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ซึ่งเป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำคามผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญของผู้ที่อยู่ในวัยรุ่น ทำให้ทราบถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำคามผิด

1. จากการศึกษาพบว่า ผู้กระทำคามผิดหรืออาชญากรส่วนใหญ่มีอายุขณะกระทำคามผิดไม่เกินกว่า 25 ปี และอาชญากรรมที่ประกอบนั้นเป็นอาชญากรรมที่มีความรุนแรง และมีผลกระทบต่อสังคมโดยรวม ดังเช่น คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ และคดีที่มีการประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย ทั้งนี้เนื่องมาจากวัยดังกล่าวเป็นวัยที่มีความพร้อมทางด้านร่างกาย มีความสับสน และการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ มักจะเชื่อคำแนะนำของเพื่อนมากกว่าผู้ปกครอง ถูกชักจูงไปในทางที่ผิดได้ง่าย จึงควรให้ความสำคัญต่อกลุ่มบุคคลดังกล่าวมากเป็นพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ปกครอง บิดามารดา และครูอาจารย์ เพราะในการตัดสินใจกระทำคามผิดเพียงเพราะอารมณ์ชั่ววูบของพวกเขาเหล่านั้น อาจทำให้เขาไม่สามารถที่จะกลับตัวกลับใจเป็นคนดีได้เลยในภายหลัง

2. จากการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีความประพฤตินormหรือมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับอบายมุข อันประกอบด้วย การดื่มสุราเป็นประจำ การสูบบุหรี่ การเสพยาเสพติด การเล่น การพนัน และการเที่ยวเตร่ในเวลากลางคืน เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและมีหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามมิให้ประชาชนเข้าไปข้องเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ต้องกวาดล้างจับกุมผู้สนับสนุนหรือจำหน่ายอบายมุขเหล่านี้ ทั้งการจำหน่ายสุรากับเยาวชน จำหน่ายยาเสพติดให้โทษ เปิดบ่อนการพนัน และเปิดสถานบริการให้กับเยาวชนที่มีอายุไม่ถึงเกณฑ์ ล้วนแล้วแต่เป็นการส่งเสริมให้คนในสังคมมีพฤติกรรมเข้าไปเกี่ยวข้องกับอบายมุข อันจะนำไปสู่การกระทำความผิดในอนาคตต่อไป

3. ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ควรมีการกวาดล้าง ไล่รังควาญจับกุมอาชญากรต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชญากรปืนเถื่อน เนื่องจากมีผู้กระทำความผิดด้วยหนุมจำนวนไม่น้อยที่มีอาชญากรปืนเถื่อนอยู่ในความครอบครอง ซึ่งจากการสัมภาษณ์แล้วได้คำตอบว่า หาซื้อได้ง่าย ต้องการมีไว้เพื่อป้องกันตัวแต่ในทางกลับกัน เมื่อด้วยหนุมซึ่งเป็นวัตถุอันตราย อารมณ์ค่อนข้างรุนแรง มีอาชญากรอยู่ในความครอบครอง ก็จะทำให้เกิดความวิตกกังวล ขาดสติ และอาจกระทำความผิดไปเพราะอารมณ์ชั่ววูบ ขาดความยับยั้งชั่งใจ และสิ่งสำคัญที่สุดเพราะการมีอาชญากรอยู่ในความครอบครองเพื่อป้องกันตัวนั่นเอง

4. การศึกษามีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อหรือช่วงที่อยู่ในวัยรุ่น ผู้กระทำความผิดด้วยหนุมส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ และมีจำนวนไม่น้อยให้เหตุผลหลังจากที่ได้ลงมือกระทำความผิดไปแล้วว่า ยังเด็กอยู่ รู้เท่าไม่ถึงการณ์ และไม่ทราบว่าโทษที่จะได้รับมีความรุนแรงเช่นนี้ ดังจะเห็นได้จากการตอบแบบสอบถามในส่วนของ การแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม เกือบทุก ๆ แบบสอบถามที่ได้แจกไป ในส่วนท้ายจะมีการแสดงความคิดเห็นว่า รู้สึกผิดแต่โทษที่ได้รับรุนแรงหรือมากเกินไป เหตุผลที่จะสามารถอธิบายได้คือ ได้รับการศึกษาไม่เพียงพอที่จะทำให้ทราบว่า ข้อเท็จจริงหลังจากลงมือกระทำความผิดไปแล้วนั้นเป็นอย่างไร โทษที่ได้รับมีอะไรบ้าง และมีอัตราโทษหนักเบาแตกต่างกันเพียงใด